

[Marianne Jelved]

mer. Og vi har allerede hørt, at der er sat sådanne forsøg i gang, finansieret af tilskud fra folkebibliotekernes rådighedssum. Det er også udmærket.

Problemet for Det Radikale Venstre er helt enkelt, om vi i denne sag skal lade hjertet løbe af med os, eller om vi skal lytte mest til det, vi kalder nødvendighedens røst, og det kalder vi jo de situationer, hvor vi gerne ville sige ja, men ikke synes, vi kan finde midlerne til det.

Sagen er, at hvis vi skal sætte flere midler af til disse funktioner, som der kan være megen fornuft i, skal de tages fra et andet sted inden for de pågældende institutioner. Og hvis det sker inden for de pågældende institutioner, synes jeg, det er helt fint, for det er op til institutionerne selv, men hvis det skal være uden for institutionerne, er det mit ansvar at finde nogle andre steder, hvor jeg kan tage midlerne fra.

Jeg siger ikke dette på grund af fru Ingerlise Koefoeds bemærkning lige før til en anden ordfører, for jeg har faktisk skrevet det inden, men det er jo rigtigt, som fru Ingerlise Koefoed sagde for lidt siden, at det at nedsætte et udvalg og lade udvalget arbejde, som der står i beslutningsforslaget, ikke koster mange kroner; det er jeg fuldkommen enig i.

Når jeg alligevel ikke bryder mig om at nedsætte udvalget, er det på grund af de forventninger, som en masse mennesker får. Når Folketinget nedsætter et udvalg og beder om en betænkning, har man på en eller anden måde tilkendegivet, at det pågældende område skal udvikles, og at vi må skaffe nogle midler til det.

Jeg kan nøjes med at give ét eksempel, som jeg synes har skaffet flere partier herinde, bl.a. Det Radikale Venstre, problemer, og det er nedsættelse af Breddeidrætsudvalget, som afgav en betænkning. Det affødte utrolig store forventninger, og til slut sad vi med et lottoudspil.

Så længe jeg ikke har en fornemmelse af, hvor jeg kan skaffe midlerne fra, har jeg ikke megen lyst til at nedsætte udvalg, der skal beskæftige sig med et så spændende emne.

(Kort bemærkning).

Qvist Jørgensen (S):

Selv om fru Marianne Jelved i sin indledende bemærkning var inde på, at det var lidt på kanten af det, vi skulle behandle i dag, da hun tog

nogle erfaringer fra folkebiblioteksområdet, vil jeg alligevel lige tillade mig at holde fast i dette eksempel; så skal jeg nok efterfølgende gå over til erhvervsskolerne. For det er jo faktisk sådan – hårdt og brutalt sat op – at vi ved, at bogindkøbene og dermed bogantallet på vores folkebiblioteker nu falder. Så på et eller andet tidspunkt er det måske relevant nok, at vi alle sammen går rundt med 5 lånerkort for at kunne få den bog, vi gerne vil have fat i på ét af de fem biblioteker, vi har mulighed for at låne på. Men det har ikke rigtig noget med dette beslutningsforslag at gøre.

Hvis fru Marianne Jelved i stedet for at rende rundt på de fem biblioteker havde begivet sig ind på f.eks. en efg-basisskole og dér ville låne noget faglitteratur – for dér skal der efter min opfattelse ikke stå skønlitteratur, og det står der heller ikke noget som helst om i beslutningsforslaget – ville fru Marianne Jelved som studerende, som elev på skolen mange steder – og jeg har undersøgt det – ikke kunne låne en bog på den skole. På Haderslev Tekniske Skole f.eks. kan man ikke låne, hvis man er elev, og man kan dårligt nok som lærer, hvilket jo ikke er helt utopisk. Hvis fru Marianne Jelved var samfundsfagslærer på Teknisk Skole i Haderslev, skulle hun altså andre steder hen for at få de nødvendige fagbøger, for dem er der faktisk heller ikke ret mange af; jeg tror, der er 3 eller 4 hyldemeter dernede.

(Kort bemærkning).

Marianne Jelved (RV):

Jeg er fuldstændig enig med hr. Qvist Jørgensen i den beskrivelse, der bliver fremlagt herfra. Der var også i den redegørelse, som kom i december 1987, en beskrivelse af, hvor forskelligartet det er rundt omkring på de uddannelsesinstitutioner, vi taler om.

Jeg må altså konstatere, at nogle uddannelsesinstitutioner inden for deres rammer på et eller andet tidspunkt har været i stand til at etablere noget, man i hvert fald kunne kalde begyndelsen til et fagligt bibliotek. Jeg er også enig i, at der ikke nødvendigvis skal stå skønlitteratur på bibliotekshylderne dér. Men vi taler jo om, at der skal være almindelig undervisning på de institutioner, så det kunne nok tænkes, at der også skulle være skønlitteratur.